

historiske Vet har udviklet sig selvstændigt, vil man fremkalde ikke alene megen Misnøje, men stundom tillige megen Uretfærdighed, idet det ikke kan være andet, end at man derved kan komme til at gaae Mange for nær.

Et andet Hovedpunkt — og det er allerede bemærket, at dette er et Hovedpunkt — er Valget. Jeg veed ikke rigtig, men det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand, som talte herom, sagde, „at det var en consequent Gjennemførelse af de Grundsætninger, som findes i Grundloven.“ Han forklarede imidlertid dette yderligere, hvis jeg ikke hørte feil, ved at tilføie: „saaledes som jeg havde ønsket Grundloven“ (Ja!). Det troer jeg imidlertid ikke, at man kan kalde en consequent Gjennemførelse af Grundloven (atter!). Var her virkelig en consequent Gjennemførelse af Grundloven, saa havde det ærede Medlem ikke behøvet at tilføie dette Sidste, hvoraf det jo tydelig fremgaaer, at det ærede Medlem ikke har sat sit Ønske med Hensyn til Grundloven igjennem. Det blev tillige bemærket af den ærede Forslagsstiller, da han udtalte sig om den Bestemmelse, hvorefter enhver Valger og Valgbar skal svare directe Skat, at med Undtagelse af denne Bestemmelse, som ikke findes i Grundloven, stemte isøvrigt de Grundsætninger, som i Forslagets § 7 ligge for Valgbarhed og Valgberettigelse, overeens med Grundloven. Jeg troer dog virkelig ikke, at dette er Tilfældet; jeg troer, at der er store og væsentlige Afvigelser fra de Grundsætninger, som findes i Grundloven, og jeg er i denne Henseende aldeles uenig med den ærede Forslagsstiller; thi med Hensyn til det Punkt, hvor han siger, at Uligghed finder Sted, der finder jeg en Lighed, thi Medlemmerne af Samfundet svare nemlig en directe Skat igjennem Børnepligten til Staten, og det stemmer derfor aldeles med Grundloven, naar man fordrer, at der skal svares Skat til Kommunen. Jeg maa her tilføie, at jeg havde ønsket denne Bestemmelse noget modificeret, noget forandret. Der staaer nemlig nu blot, at Vedkommende skal svare directe Skat til Kommunen, men

herunder forekommer mig ikke at være indbefattet Idelser in natura, som undertiden kunne være af meget betydelig Værdi. Det forekommer mig, at man kunde ansee ogsaa den Valgberettiget, som svarer saadanne Præstationer — maafløe imidlertid den ærede Forslagsstiller har indbefattet dette under Begrebet af Skat. I alle andre Henseender eller ialfald i en Mængde andre Henseender finder jeg derimod, at Forslaget indeholder Afvigelser fra Grundlovens Bestemmelser. Saaledes er jo her kun sat Myndighedsalderen som Betingelse for at være Valger, medens Grundloven som den Alder, hvor den politiske Modenhed maatte ansees erhvervet, har sat 30 Aars Alderen som Grændse. Dette er et høist væsentligt og vigtigt Punkt. Der er dernæst tillige i Grundloven fastsat, at de, der staae i Tjenesteforhold, naar de ikke have Familie, ikke ere valgbar. Denne Indskrænkning findes imidlertid heller ikke i Forslaget, men er aldeles udeladt af vedkommende Paragraph. Endelig er der — man bliver virkelig ved at opdage alle disse Afvigelser fra den Grundlov, hvormed Forslaget siges at skulle stemme, angstelig for at man skulde huske feil (atter) — en stor og væsentlig Forskjel med Hensyn til Valgbarheden, idet der ikke i saa Henseende i Forslaget er sat nogen Grændse svarende til den, der findes i Grundloven. Allerede i det første af Regjeringen fremlagte Udkast til Grundloven laae der skult, eller rettere sagt der laae saa ligefrem, at Enhver kunde tage og føle paa det, en Census, nemlig derved, at de, som skulde vælges til Landstthinget, ikke skulde have Diæter, hvoraf fulgte, at dertil alene kunde vælges Mand, som kunne gjøre den dertil fornødne pecuniaire Opoffelse. Dette blev forandret saaledes, at Vedkommende skulde have en vis bestemt Formue 1200 Rbd. eller svare en vis bestemt Skat nemlig 200 Rbd. Heraf findes der imidlertid intet som helst Spor i den ærede Rigsdagsmands Forslag. (Tscherning: Jo, fordi der ikke her er noget Landstthing.)